

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 530/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. M..., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. M... o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. novembra 2011 doručená sťažnosť Ing. I. M... (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010 (ďalej aj „namietané konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, že *«Dňa 07. 07. 2010 podala... na Okresný súd Košice II „Návrh o zaplatenie 5150,30€ s prísl.“..., pretože K., a. s... neuhradila včas... faktúru č. 2007072.*

Dňa 18. 08. 2010 okresný súd vydal „Platobný rozkaz“ sp. zn. 35 Rob/171/2010-18..., ktorým súd uložil odporcovi, aby sťažovateľke zaplatil sumu 5150,30 € spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5150,30 € od 01. 04. 2008 do zaplatenia.

Odporca voči uvedenému platobnému rozkazu podal odpor zo dňa 17. 09. 2010..., ktorý zdôvodnil tým, že odporca dielo nevykonal riadne a včas.

Okresný súd prevzal dňa 20. 10. 2010 podanie: „Podanie na súd – Vyjadrenie na odpor proti platobnému rozkazu“... Mám zato, že okresný súd od 20. 10. 2011 nekonal. Prvé pojednávanie vo veci samej sa uskutočnilo dňa 10. 09. 2011, ale súd vo veci nerozhodol. Na pojednávaní sme navrhli vypočuť svedka p. Ž., pretože on býva v okrese..., preto súd rozhodol, že bude vypočutý na Okresnom súde Zvolen a účastníci konania sme mali súdu zaslať otázky na uvedeného svedka. Listom: „Podanie na súd - zaslanie otázok na svedka a predloženie listín“ zo dňa 19. 9. 2011... sme súdu zaslali otázky na svedka, ktoré súd prevzal 21. 09. 2011 a od tejto doby súd zasa nekoná...

Postupom súdu, ako aj jeho nečinnosťou vznikla sťažovateľke značná škoda. Sťažovateľka nemôže disponovať s finančnými prostriedkami vo výške 51050,30 € s prísl., pretože okresný súd vo veci samej za viac ako rok a štyri mesiace nerozhodol. Uvedené spôsobuje sťažovateľke psychické a zdravotné problémy. Taktiež jej to spôsobuje finančnú ujmu, pretože na zaplatenie svojich odvodov do poisťovni si musela požičať peniaze.».

Sťažovateľka podala 6. júna 2011 predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v ktorom vytýkala okresnému súdu nečinnosť v jej právnej veci. Predseda okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr. 114/2011 z 13. júla 2011 uviedol, že túto sťažnosť považuje za nedôvodnú, pretože vo veci sa plynulo koná.

Sťažovateľka na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd po prerokovaní veci nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky Ing. I. M... na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prieťahov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo a prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.“

Ďalej sťažovateľka žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie v sume 4 000 € a úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky smerujúcom proti postupu okresného súdu, ktorým boli podľa nej spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže podľa štandardnej judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Ústavný súd zo sťažnosti, z jej príloh, ako aj z informácií okresného súdu ustálil priebeh konania takto:

Sťažovateľka podala na okresnom súde 7. júla 2010 „*Návrh o zaplatenie 5150,30 € s prísl.*“ proti spoločnosti K., a. s. (ďalej len „odporkyňa“). Okresný súd 18. augusta 2010 vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala odporkyňa 17. septembra 2010 odpor. Dňa 20. októbra 2010 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odporu. Dňa 29. novembra 2010 bola vec preradená do registra Cb. Zákonný sudca 11. mája 2011 nariadil termín pojednávania na 12. september 2011, ktoré bolo po vykonanom dokazovaní odročené na neurčito s tým, že sťažovateľka predloží okresnému súdu otázky na svedka, ktorý bude vypočutý dožiadaným súdom. Dňa 21. septembra 2011 boli okresnému súdu doručené požadované otázky sťažovateľky na svedka, ktoré okresný súd 30. novembra 2011 zaslal odporkyňi na vyjadrenie v lehote 30 dní.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zohľadnil svoju doterajšiu judikatúru konštatujúc, že konanie na okresnom súde prebieha od 7. júla 2010, keď bol okresnému súdu doručený návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom sťažnosť na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bola ústavnému súdu doručená 25. novembra 2011, t. j. 16 mesiacov od začatia konania na okresnom súde. Ústavný súd zastáva názor, že doterajšia dĺžka predmetného konania sama osebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 38 Cb/228/2010 zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru takým

závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03).

Navyše, z priebehu konania, ako už bolo opísané, vyplýva, že okresný súd v právnej veci sťažovateľky priebežne koná (vydal platobný rozkaz a uskutočnil jedno pojednávanie). Z prehľadu úkonov okresného súdu ústavný súd nezistil dlhodobejšie obdobia nečinnosti (okrem obdobia od 29. novembra 2010, keď bola vec preradená do registra Cb, do 11. mája 2011, keď zákonný sudca nariadil termín pojednávania na 12. september 2011), ktoré by mohli mať za následok porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, spravidla návrh odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Ústavný súd konštatuje, že opísaný skutkový stav neindikuje podľa jeho názoru možnosť prijatia záveru o takom postupe okresného súdu, z ktorého by bolo možné vyvodzovať vecnú súvislosť s označeným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne napr. III. ÚS 65/2011, I. ÚS 136/2011), resp. jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd nad rámec uvedeného dodáva, že nič nebráni tomu, aby v prípade, ak okresný súd v ďalšom priebehu konania nebude postupovať efektívne a plynulo, sťažovateľka zvážila možnosť opätovného podania sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2011